

MŰSZAKI KÖNYVTÁROSOK ÍRJÁK

A műszaki alapkönyvtárnak nem kell a műszaki irodalom?

Január 26. óta vagyok a Fémáru- és Szerszámgépgyár műszaki könyvtárosa. Első teendőmnek tekintettem a gyár területén fellelhető könyvek és folyóiratok összegyűjtését és állománybavételét. Már azt hittem, hogy ezt a munkát teljesen be is fejeztem, amikor nemrég tudomásomra jutott, hogy a Fénymásoló raktárában *komoly értéket képviselő könyvhalmaz* hever feldolgozatlanul. Azonnal a helyszínre siettem és megállapítottam, hogy körülbelül egy köbméternyi 1900 körüli francia, német és angol — kifogástalan állapotban lévő — kötött folyóiratévfolyamról van szó.

Mivel ezek a kötetek a vállalat szempontjából már nem tartalmazznak használható anyagot és mivel könyvtáramban helyszűkével küzdök, a vállalatvezetőség beleegyezését kértem ahhoz, hogy az egész anyagot felajánlhassam az *Országos Műszaki Könyvtárnak*. Feljebbvalóim beleegyezését megkaptam, mert az ő szemükben is természetes volt, hogy *ennek az*

anyagának a műszaki alapkönyvtárban a helye.

Legnagyobb meglepetésemre azonban az OMK azt válaszolta, hogy az anyagot meg sem nézi, mert sem embere a feldolgozásra, sem helye a raktározásra sajnos nincs. Ez a válasz igen meglepett, mert *nem tudom megérteni*, hogy egy országos szervnek ilyen okokra való hivatkozással kelljen lemondania számára igen értékes ajándékokról.

Most nem tudom mi a teendőm? Ha ugyanis a Népkönyvtári Központnak ajánlom fel folyóirat-köteteimet, akkor azt ismét az OMK fogja megkapni. *Hova kinnáljam hát?* Csak nem azt akarják ezzel elérni, hogy végül — amikor a helyiségre gyors szükség lesz — zúzdába küldjem az egész anyagot? Különösen csábító ez a gondolat ezek után az előzmények után, a *papírgyűjtő hónap* alkalmával.

Györke József

Fémáru és Szerszámgépgyár

A kiadói és kereskedői prospektusokról

Ismeretes, hogy a *kiadói és kereskedői prospektusok* az állománygyarapítás fontos forrásai. Csakis ezek forgatásával tudunk lépést tartani a szakirodalom — elsősorban a külföldi szakirodalom — fejlődésével. A folyóiratokban megjelenő ismertetések és a folyamatos bibliográfiák rendszerint csak hosszabb idő elteltével tájékoztatnak bennünket és ez a tájékoztatás még így sem teljes.

Ha azt akarjuk, hogy a legújabb szakönyvek minél gyorsabban állományunkba kerüljenek, át kell böngészniünk a kiadói és kereskedői prospektusokat és katalógusokat is. Ezek a későbbiek folvamá *irodalomkeresésre is alkalmasak*: ezért helyes, ha megfelelően rendezve összegyűjtjük és tároljuk őket.

Mindehhez természetesen az szükséges, hogy az említett katalógusok és prospektusok megfelelő számban birtokunkba jussanak. Sajnos, a *Kultúra Külkereskedelmi Vállalat* nem kap olyan számban prospektusokat, hogy azokat mindenhová eljuttathatná. Ezért a műszaki könyvtáros kénytelen ezt a fontos anyagot a külföldi könyvek forgalmát ellátó bolt kijelölt helyi-

ségében tanulmányozni. Ott azonban nem áll megfelelő hely rendelkezésre, és le kell mondanja a könyvtárát fenntartó intézmény szakembereivel való megbeszélés lehetőségéről.

Intézeti könyvtárunk úgy próbált ezen segíteni, hogy néhány héttel ezelőtt levelet küldött a legfontosabb külföldi kiadóknak és kereskedőknek és kérte prospektusaik rendszeres küldését. Azóta több ilyen anyag érkezik be és ez a könyvtár fejlődésének javára válik anélkül, hogy egy fillért is kiadtunk volna.

Más azonban erről az ügyről a Kultúra V. véleménye. Az egyik cég ugyanis levelet küldött a Kultúrának küldte meg elintézés végett. A Kultúra viszont *szigorú megrovó levelet* küldött nekünk. Levelemben figyelmeztetett, hogy a külföldi könyvvásárlás lebonyolítása a vállalat kizárólagos joga.

Véleményem szerint a Kultúra V. rendeletbe foglalt jogait és az állami fegyelmet semmiképpen sem sérti az, hogy az egyes könyvtárak prospektusokat kapnak a külföldi cégektől, sőt az sem, ha kérnek. Ha prospektusok birtokában tervszerűbben